

РЕШЕНИЕ

№ 28764

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 22.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5443** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 АПК, вр. чл. 85 от Закона за убежището и бежанците.

Делото е образувано по жалба от служебно назначен адвокат Л. С., от името на И. У. А. А. – гражданин (ка) на С., непридружена непълнолетна, против издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 709/08.04.2026 г., в частта, относно отказа да бъде предоставен хуманитарен статут.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представляван е от назначения от председателя на Националното бюро за правна помощ с Решение № ПП-10-94/17.02.2026 г., на основание чл. 25, ал. 1 ЗУБ адвокат Л. С., който: поддържа жалбата, против решението, в частта относно отказа на хуманитарен статут; не представя нови доказателства.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата становище оспорва жалбата, с доводи за законосъобразност на оспорваното решение. Представя два броя справки от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно С., с входящи номера 15.06.2026 г. и от 02.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на писмените доказателства, съдържащи се в делото, както и на становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Административното производство, приключило с оспореното Решение № 709/08.04.2026 г. е във връзка с подадена на 27.01.2026 г. от И. У. А. А. - гражданин на С., непридружена непълнолетна молба за закрила. Представила се с посочените имена като гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място] - С., с народност арабин, вероизповедание мюсюлманин - сунит, неомъжена. След подаване на молбата за закрила чужденецът, идентифициран като непридружен

непълнолетен е бил съответно регистриран, като е образувано административно производство за разглеждането на молбата. Според разпоредбата на чл. 25, ал. 3, т. 3, вр. ал. 1 ЗУБ представителят на непълнолетния чужденец, търсещ или получил международна закрила, до навършване пълнолетие на лицето има и правомощието да изпълнява ролята на процесуален представител, във всички производства пред административните и съдебните органи. В този случай задължително се прилага и чл. 15 от Закона за закрила на детето (ЗЗД). В случая ответникът се е съобразил с относимите норми на чл. 15 ЗЗД.

Представената от непълнолетния чужденец „бежанска история“, така както е отразена в протокола за проведено интервю (л. 49) и в оспорваното решение, е следната: напуснала С. през 2014 г., заедно с майка си към Т., където семейството пребивавало десет години, но поради проявяван там расизъм заминали през Гърция нелегално към А., къде се намира неин брат и където престояла около година; решила да се завърне в Т., но била задържана на границата на РБ; понастоящем майка ѝ и сестра ѝ са в И. – С.; общо са седем братя и сестри.

Данните от интервюто и „бежанската история“ са обсъдени, и са анализирани подробно от председателя на ДАБ, който е изложил мотиви, че по отношение търсещия закрила не са налице материалноправните основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. Обстановката в С. е разгледана и анализирана подробно, в контекста на предоставени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ справки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че подадената на 22.04.2026 г. жалба от пряко засегнатото лице, дефинирана като такава против решението, в частта, относно отказа да бъде предоставен хуманитарен статут, е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

За да отхвърли молбата за закрила, ответникът, като отчел, че непридружената непълнолетна е напуснала С. когато е била малолетна е приел от една страна, че в хода на производството не са установени факти, които да обуславят необходимост от предоставяне на закрила, както и че общата обстановка в С. сама по себе си не дава основание да се приеме конкретно, по отношение на жалбоподателя страх от преследване, а от друга, че изтъкнатите от молителя причини са извън предметния обхват на ЗУБ. Според „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“, на службата на ВКБООН за бежанците кандидатът следва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави, защото не изтъква никакви лични опасения от преследване. Председателят на ДАБ се позовава и на норми от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, от 29.04.2004 г. според които „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл.15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин, сравним с посоченото в буква а)“. Ответникът е разгледал и актуалната обстановка в С., позовавайки се на официални източници на информация. Прието е обаче от ответника липса на основания да бъде направен извод за „безогледно насилие“. Изложил е и нарочни мотиви, съобразявайки статуса на И. У. А. А. – непридружен непълнолетен към датата на постановяване на решението, както и нормите на чл. 6а ЗУБ, и на Закона за закрила на детето.

Съдът приема, че Решение № 709/08.04.2024 г. в оспорената част е постановено от компетентен административен орган, след законосъобразно проведено административно производство по общия ред, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на

ЗУБ. Не са налице твърдените от името на оспорващия пороци на същото. Решението е постановено на основание чл. 75, ал. 1, т.т. 2, 4 ЗУБ, като са съобразни и изискванията, въведени с разпоредбите на ал. 2, ал. 3, както и специалните норми, касаещи непридружени непълнолетни лица, търсещи международна закрила.

В съдебното заседание социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“, Район „С.“ заяви, че: непълнолетната е била около два месеца в „лагера“ на „Военна рампа“, когато било проведено интервю и тя заявила желание да се завърне в С.; „малко след това“ в Дирекция „Социално подпомагане“, Район „С.“ получили информация, че „детето самоволно напуснало помещението във „Военна рампа“ и от тогава нямат информация за местонахождението ѝ“.

Предоставянето на хуманитарен статут е предпоставено (чл. 9, ал. 1 ЗУБ) от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Алинея втора на чл. 9 уточнява, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на [чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС на ЕП и на Съвета, от 13.12.2011 г., „относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила“](#). Чл. 15 (букви „а“, „б“, „в“) определя, кои посегателства следва да се считат за тежки. Чл. 4, §§ 1 и 2 от Директивата пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните му молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Съдът приема, че ответникът е положил усилия да оцени фактите и обстоятелствата. Той обосновано е приел, че твърденията на молителя не са подкрепени с доказателства. В този случай, според § 5, когато определени аспекти от молбата за закрила не са подкрепени от документи и други доказателства, може да не бъде изисквано потвърждаване (може да бъде прието, че бежанската история е достоверна), но само ако са изпълнени едновременно следните пет условия: а) молителят реално е положил усилия да обоснове своята молба; б) всички относими елементи, с които молителят разполага, са били представени и е било дадено задоволително обяснение за липсата на останалите доказателствени елементи; в) декларациите на молителя са преценени за свързани и достоверни и те не противоречат на известните и относими към неговия случай общи и конкретни информации; г) молителят е представил молбата си за международна закрила във възможно най-ранния момент, освен ако молителят може да посочи определени причини за това, че не го е направил; д) общата достоверност на твърденията на молителя е могла да бъде установена. След като ответникът обаче е приел, че непълнолетната изобщо не е посочила конкретни причини за нежелание да се

завърне в страната на произход, основанията по б.б. „в” и „д” не са налице. Мотивирани и съответстващ на материалноправните норми на ЗУБ са изводите, че причините, изтъкнати от търсеция закрила са неоснователни, с оглед предоставяне на хуманитарен статут. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсеция закрила. В настоящия случай не е установено, по отношение на молителя да е съществувала реална опасност, която да е била повод за напускането на С.. Ответникът правилно е приел, предвид изложената по време на интервютата бежанска история, че чужденецът не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 172 АПК, чл. 85, ал. 4 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от служебно назначен адвокат Л. С., от името на И. У. А. А. – гражданин на С., непридружена непълнолетна, против издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 709/08.04.2026 г., в частта, относно отказа да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: